

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 23C/67/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112217580
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Greguš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2013:7112217580.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I v konaní pred samosudcom Mgr. Milošom Gregušom v občianskoprávnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459 proti odporcovi: Š. P., A.. XX.XX.XXXX, S. W. M. XX, O., zast. opatrovníkom U.. F. T., F. Okresného X. O. - E. o zaplatenie 1.457,56 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Odporca je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi 1.457,56 EUR, 8,5%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 1.134,88 EUR od 22.12.2010 až do zaplatenia, nahradiť trovy konania 87,-EUR a trovy právneho zastúpenia 284,62 EUR.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 10.7.2012 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu k zaplateniu celkovej istiny 1.457,56 EUR s prísl.

Svoj návrh odôvodnil tým, že predmetnú pohľadávku nadobudol od veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené listom zo dňa 28.12.2010.

Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 31.5.1996 Zmluvu o sporožirovom účte, na základe ktorého právny predchodca navrhovateľa zriadil a viedol pre odporcu bežný účet. V dňoch 17.8.1998, 14.2.2000, 13.7.2000 a 15.2.2005 právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty k bežnému účtu odporcu. Dňa 14.8.2002 uzavreli Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru na bežnom účte odporcu vo výške 663,88 EUR s úrokovou sadzbou 11,85 % ročne. Základné podmienky kontokorentného úveru sú uvedené v čl. I. Zmluvy. V súlade s Dodatkom č. 1 zo dňa 24.9.2003 bol úverový rámec zvýšený na 929,43 EUR.

V uvedenej zmluve sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal, že bude realizovať príkazy odporcu na prevod a výbery finančných prostriedkov z účtu aj v prípade, že nebude existovať odporcova pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom hotovosti na tento účet, a to do výšky úverového rámca.

Listom zo dňa 31.1.2008 označeného ako: „Výpoveď zmluvy o kontokorentnom úvere“ právny predchodca navrhovateľa vypovedal Zmluvu o kontokorentnom úvere. Po postúpení predmetnej pohľadávky z pôvodného veriteľa na navrhovateľa nebola na úhradu záväzku vzniknutého na základe Zmluvy o úvere poukázaná žiadna platba. Pohľadávka navrhovateľa zo Zmluvy o úvere bola ku dňu postúpenia, t.j. 21.12.2010 vo výške 1.457,56 EUR, z toho istina bola vo výške 1.134,88 EUR, nezaplatené úroky vo výške 1,89 EUR, úroky z omeškania vo výške 308,84 EUR a ostatné príslušenstvo pohľadávky vo výške 40,90 EUR. Istinu vo výške 1.134,88 EUR navrhovateľ ďalej úročí úrokom vo výške 11,85 % ročne a zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne. Na základe toho, navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu celkovej istiny 1.457,56 EUR, úroku vo výške 11,85 % ročne z istiny 1.134,88 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z istiny 1.134,88 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia, trovy konania vo výške 87,-EUR za zaplatenie súdneho poplatku za návrh a trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci v celkovej výške 284,62 EUR.

Odporca sa nezdržiava na adrese trvalého bydliska. Šetrením sa súdu nepodarilo zistiť adresu, na ktorej by sa zdržiaval, preto mu súd uznesením č.k. 23C/67/2012-43 zo dňa 24.10.2012 ustanovil za opatrovníka U.. F. T.Č., F. Okresného X. O. - E..

Navrhovateľ ako listinné dôkazy predložil do spisu Zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXX-XXX/XXXX uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. (právny predchodca navrhovateľa) a odporcom zo dňa 31.5.1996. Ďalej predložil Zmluvu o vydaní a používaní bankovej karty uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 17.8.1998, k tomu pripojil Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie bankovej karty, Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, ktorú právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 13.7.2000, k tomu pripojil Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie bankovej karty z uvedeného obdobia, Zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom zo dňa 14.2.2000, k tomu pripojil Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie bankovej karty z uvedeného obdobia, Zmluvu o kontokorentnom úvere uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom zo dňa 14.8.2002, Dodatok č. 1 k zmluve o kontokorentnom úvere zo dňa 24.9.2003, Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom zo dňa 1.3.2005, Výpoveď zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 31.1.2008.

Navrhovateľ predložil do spisu aj Zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom zo dňa 21.12.2010, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na navrhovateľa okrem iného aj pohľadávku voči odporcovi. K tomu navrhovateľ doložil oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 adresované odporcovi. K tomu pripojil aj fotokópiu listovej zásielky preukazujúcu doručovanie oznámenia o postúpení pohľadávky odporcovi.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy o kontokorentnom úvere, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie, než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 504 citovaného zákona dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 503 ods. 3 citovaného zákona dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa s odporcom uzatvorili dňa 31.5.1996 Zmluvu o sporožírovom účte, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa zriadil a viedol pre odporcu bežný účet. Následne v dňoch 17.8.1998, 14.2.2000, 13.7.2000 a 15.2.2005 uzatvorili Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty k bežnému účtu a dňa 14.8.2002 uzavreli Zmluvu o kontokorentnom úvere, ktorá bola Dodátkom č. 1 zo dňa 24.9.2003 zmenená a úverový rámec bol navýšený na sumu 929,43 EUR. Vzhľadom k tomu, že odporca si neplnil svoje povinnosti riadneho splácania úveru, právny predchodca navrhovateľa listom zo dňa 31.1.2008 vypovedal zmluvu o kontokorentnom úvere, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky na navrhovateľa, t.j. ku dňu 21.12.2010 bol celkový dlh na istine 1.134,88 EUR, na nezaplatených úrokoch vo výške 1,89 EUR, na úrokoch z omeškania vo výške 308,84 EUR a na ostatnom príslušenstve pohľadávky vo výške 40,90 EUR, čo spolu predstavuje 1.486,51 EUR. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ žiadal priznať celkovú pohľadávku len do sumy 1.457,56 EUR, súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi ním požadovanú sumu vo výške 1.457,56 EUR.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného v čase výpovede zmluvy, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka sa použije počas celého tohto polroka.

Vzhľadom k tomu, že odporca nesplatil poskytnutý úver riadne a včas, dostal sa do omeškania. Preto súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zákonný 11,85 % ročný úrok z omeškania z istiny 1.134,88 EUR od 22.12.2010, t.j. od nasledujúceho dňa po postúpení pohľadávky od pôvodného veriteľa na navrhovateľa. K postúpeniu pohľadávky došlo dňa 21.12.2010, k tomuto dňu bol aj kapitalizovaný úrok z omeškania a bol pripočítaný k celkovej istine, ktorú si navrhovateľ uplatnil vo výške 1.457,56 EUR, preto súd priznal úrok z omeškania od nasledujúceho dňa.

Navrhovateľ si uplatnil aj zmluvne dohodnutý úrok vo výške 11,85 % ročne z istiny 1.134,88 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia. Podľa názoru súdu však na tento úrok už nemá nárok, keďže sa jedná o zmluvne dohodnutý úrok z úveru, pričom samotná zmluva o kontokorentnom úvere bola vypovedaná, t.j. zanikla. Zánikom zmluvy zároveň zanikol aj nárok na zmluvný úrok z úveru.

Ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vo svojej druhej vete uvádza, že úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov, avšak toto ustanovenie sa týka prípadu, keď dlžník vráti poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti uplatneného úroku vo výške

11,85 % ročne z istiny 1.134,88 EUR od 22.12.2010 do zaplatenia zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia

záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ mal v podstate v plnom rozsahu úspech, jeho neúspech bol nepatrný (len nárok na úrok z úveru), preto súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi vzniknuté trovy konania vo výške 87,-EUR za zaplatenie súdneho poplatku za návrh, ako aj nahradiť trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej pomoci, a to za prevzatie a prípravu veci, napísanie návrhu a za účasť na pojednávaní dňa 22.3.2013. Za každý úkon súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu vo výške 71,37 EUR, k tomu priznal 2 x režijný paušál vo výške 7,63 EUR + 1 x vo výške 7,81 EUR, čo spolu predstavuje 237,18 EUR. Keďže právny zástupca navrhovateľa je platcom DPH, súd mu odmenu zvýšil o 20% DPH. Celkovo súd zaviazal odporcu nahradiť navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 284,62 EUR.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie

skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).